

Târziu

Aurel Oancea

Mergând prin lume fără țintă,
Din toate părțile auzeam
Cum Viața fremăta divin.
Urlau, de dragoste, în mine,
Toți lupii vremii-nfomețați.
Visam cu ochii larg deschiși
Și aș fi vrut să strâng la piept
Pământu-ntreg.

A fost, a fost cândva...

E-atâta liniște acum,
Încât aud cum torc în mine
Motanii vremii, a plictis.